

РЕШЕНИЕ

№ 2187

гр. София, 09.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря М. Къскатийска и при участието на прокурора Копчева, като разгледа дело номер **1370** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение № 50 от 09.12.2010г по НАХД № 7791 по описа на 2010 г., СРС, НО, 13 състав, е потвърдил наказателно постановление № Р-10-134/01.06.2010 г., издадено от заместник председателя на Комисията по Ф. Н., с което на Управляващо дружество „С. А. М.”, на основание чл. 221, ал.8, т.3 във вр. с ал.1, т.3 от ЗППЦК е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5000 лева, за нарушение на чл. 148, ал.3, т.1, вр. чл. 145, ал.1, т.1 от ЗППЦК.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от „С. А. М.”, подадена чрез пълномощника му адв. Т. с твърдения, че то е постановено в противоречие с материалния закон, необосновано и постановено при съществени процесуални нарушения.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от адв. Й, която моли да се отмени решението на СРС.

Ответникът по касационната жалба –редовно призован, чрез пълномощника си юристконсулт М моли да се отхвърли жалбата и да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за

установено от фактическа следното:

Управляващо дружество „С. А. М.“ е вписано в Търговския регистър с ЕИК: *. Същото се представлява от С Х С и П Г Пътев -заедно и поотделно.

На 10.11.2009 г. били осъществени две сделки чрез системата SOVOS на „БФБ-С.“, с дата на сепарат 12.11.2009 г., при които за сметка Договорен фонд „С. Инвестмънт Високодоходен фонд“, действащ чрез Управляващо дружество „С. А. М.“, придобил общо 65000 броя акции от капитала на публичното дружество „Алтерон“ АДСИЦ, вписано под № РГ-05-1440 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от КФН. В резултат на тези сделки дяловото участие на Договорен фонд „С. Инвестмънт Високодоходен фонд“ в капитала на „Алтерон“ АДСИЦ се увеличило от 0,4959 % на 11,2397 %, а правото му глас надхвърлило число, кратно на 5 на сто от капитала на „Алтерон“ АДСИЦ.

В изпълнение на заповед № 140/09.07.2009 г. на зам.-председателя на КФН, ръководещ Управление „Н. на инвестиционната дейност“ свидетелката Ж Ф Фезелова - гл. експерт в отдел „Емитенти на ценни книжа“, дирекция „Проверки и дистанционен Н.“ в управление „Н. на инвестиционната дейност“ в КФН извършила проверка по документи за спазване на ЗППЦК от страна на Управляващо дружество „С. А. М.“. Същата въз основа на уведомление вх. № 09-06-131/18.11.2009 г. от „Централен депозитар“ за настъпили обстоятелства по чл. 145, ал. 1 от ЗППЦК установила, че дружеството-жалбоподател, действащо от свое име, но за сметка на Договорен фонд „С. Инвестмънт Високодоходен фонд“, не е уведомило КФН, че правото на глас на Договорен фонд „С. инвестмънт високодоходен фонд“ в капитала на „Алтерон“ АДСИЦ, чиито акции са били допуснати до търговия на регулиран пазар, е надхвърлило число, кратно на 5 на сто от капитала на дружеството.

С оглед на това на 19.01.2010 г. свидетелката Фезелова съставила срещу дружеството акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-9/19.01.2010 г., връчен на представител на дружеството на същата дата, в който горепосочените фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл. 148, ал. 3, т. 1, вр. чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК. Въз основа на АУАН и административнонаказателната преписка било издадено и атакуваното НП, връчено по пощата на представител на жалбоподателя на 04.06.2010 г.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд С. – град приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално *допустима*, а разгледана по същество е *неоснователна*.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, седми касационен състав на Административен съд – С. град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на

съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Не е без значение и това, че с касационната жалба основно се акцентира върху наличието на маловажен случай. В тази връзка настоящата инстанция намира, че въззивният съд правилно не е приложил нормата на чл. 28, б. "а" ЗАНН, вр. чл. 9, ал. 2 НК, вр. чл. 11 ЗАНН, тъй като не се касае за маловажен случай, предвид характера на нарушението и целите на ЗППЦК.

При стриктно спазване на процесуалните правила Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за законосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно законосъобразността на обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон. Настоящия съдебен състав на АССГ е напълно съгласен с приетото за установено от фактическа и правна страна в мотивите на районния съд, но и не споделя касационните оплаквания и наведените доводи в касационната жалба срещу решението на СРС. Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, събрани са всички относими и допустими доказателства.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С. - град - VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 50 от 09.12.2010г по НАХД № 7791/2010 г. по описа на СРС, НО, 13 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....

